

T. J. Stolten

Oslo viseen.

Fa ned til Oslo gaar nu denne land, falun,
for der er land, som nok er verre værd, fallun.
En prærie saa fin, som du har set, falun.
Den "litter," endog Jøva, you bet., falun.

2

Og jorden den er dyp og ikke og slet.

Om du har hvil, saa spør han Syndens land.

Og vandet det er rent og blødt og godt.

Klimaket sikker død for al slags sov, falun.

- 3 Der vokser alt, en farmer reide vil,
 Alfalfa, Grøn og frukt og mere til.
 Og synes nogen, han fortidet faar.
 Han saar og høster altu samme aar.
- 4 Et prægtigt Norge (der) vi vil bygge der,
 av folk, som Norske var og endnu er,
 der kan vi varne om vor dyre aar,
 vor sprok, vor kirke og vor skoles lær.
- 5 Snart Oslo blir en kjempe stor og sterk,
 et fuldt humra for vort normanna værk.
 Nu faar vi drage videre vor pos,
 vi krygge er, for Anders han er lodd, fallera.